

عنوان مقاله:

بررسی جایگاه مفهوم و اهمیت وقف بر نفس در فقه اربعه و حقوق موضوعه

محل انتشار:

اولین همایش ملی علوم اجتماعی، علوم تربیتی، روانشناسی و امنیت اجتماعی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

منصور رشیدی - کارشناسی ارشد فقه و مبانی حقوق اسلامی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد جیرفت، ایران

خلاصه مقاله:

بحث وقف بر نفس در مبحث شرایط موقوف علیهم طرح می شود در کل فقهای عامه به دو دسته تقسیم می شوند عده ای معتقدند وقف بر نفس صحیح است و به چند روایت از جمله روایت زبیر یا به اصولی مثل العقودتابعه با اوفو بالعقود استناد می کنند و در این راستا استدلال هایی ارایه می دهند که مذهب چهار گانه ی شافعی مالکی، صنفی و جنبلی هیچ یک به طور کامل بر این موضوع اتفاق نظر ندارند. دسته ی دوم از فقهای عامه بر بطلان وقف بر نفس نظر داده اند که این دسته از افراد هم از دلایل عقلی و نقلی گوناگون بهره گرفته اند از جمله روایت طلحه بن زید، روایت علی بن سلمان و استدلال هایی مثل اینکه وقف بر نفس خلاف مقتضای ذات عقد است. فقهای شیعه تقریباً اتفاق نظر دارند که وقف بر نفس باطل است و دلایلی ارایه داده اند مثلاً اجماع که از ادله اربع فقه شیعه است و نیز دلایل عقلی و نقلی فراوان که به تفصیل بیان گردیده است قانون مدنی به تبعیت از قانون مدنی فرانسه و مطابق با فقه شیعه این بحث را در مواد 72 و 73 و 74 در باب وقف مطرح کرده و حکم به بطلان داده است. بحثی که پیرامون وقف بر نفس مطرح می شود وقف بر موقوف علیهمی است که عام هستند و خود واقف بعداً جز آنها می شود مثلاً وقف بر فقها می کنید و خود واقف بعداً فقیه می شود در این مسیله اتفاق نظر وجود دارد هم در فقه عامه و هم در فقه شیعه و هم بین حقوقدانان که صحیح می باشد چون وقف بر عام است و نامحصور است.

کلمات کلیدی:

وقف، وقف بر نفس، فقه امامیه، فقه، حقوق موضوعه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/672697>

